

മധുരമായ കുട്ടികളെ- എല്ലാവരേയും ആശീർവ്വദിക്കുന്ന ആനന്ദസാഗരൻ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്, ബാബയേ തന്നേയാണ് ദു:ഖഹർത്താ, സുഖകർത്താ എന്ന് പറയുന്നത്, ബാബയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ദു:ഖതെ ഇല്ലാതാക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

ചോദ്യം- ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലും അഞ്ചാമാർഗ്ഗത്തിലും ഭത്തടക്കുന്ന രീതി ഉണ്ട്, എന്നാൽ വ്യത്യാസമന്നാണ് ?

ഉത്തരം -ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ആരോടെക്കിലുമൊപ്പം ദത്ത് നിർക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗുരുവും ശിഷ്യനും എന്ന സംബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നു, സന്യാസിമാർ ഭത്തടക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ സ്വയത്തെ പിൻഗാമിമാർ എന്ന് പറയും, എന്നാൽ അഞ്ചാമാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ പിൻഗാമികളോ ശിഷ്യരോ അല്ല. നിങ്ങൾ ബാബയുടെ മകളാകുന്നു. മകളാകുക എന്നാൽ സന്പത്തിന് അധികാരിയാകുക.

ശീതം -ഓം നമ:ശ്രീവായ.....

ഓംശാന്തി. കുട്ടികൾ ശീതം കുട്ടിലേഡ്. ഈ പരമപിതാപരമാത്മാ ശ്രിവാന്ന മഹിമയാണ്. ശ്രിവായേ നമ:എന്ന് പറയാറുമുണ്ട്. രൂദ്രായ നമ:അല്ലൈക്കിൽ സോമമനാമ നമ: എന്ന് പറയാറില്ല. ശ്രിവായ നമ: എന്ന് പറയുന്ന ധാരാളം സ്ത്രുതിയും ശ്രിവന്നാണ് ഉള്ളത്. ഇപ്പോൾ ശ്രിവായ നമ: എന്നത് അച്ചന്നാണ്. ശ്രിവൻ എന്ന് ശോഡ്ഹാദിനെന്ന് പേരാണ്. ശ്രിവൻ നിരാകാരനാണ്. ഓ ശോഡ്ഹാദർ എന്ന് ആരാണ് പറഞ്ഞത് ?ആത്മാവ്. ഓ ഫാദർ എന്ന് മാത്രമാണ് പറഞ്ഞത് എങ്കിൽ അത് ശരീരത്തിന്റെ അച്ചന്നാകും. ഓ ശോഡ്ഹാദർ, എന്ന് പറയുന്നതിലൂടെ ആത്മാവിന്റെ അച്ചന്നാകുന്നു. ഈ മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ദേവതമാരെ പവിഴ ബുദ്ധികൾ എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ദേവതമാർ വിശ്വതിന്റെ അധികാരികളായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അധികാരികളാണും ഇല്ല. ഭാരതത്തിന് നാമനായി ആരും തന്നെ ഇല്ല. രാജാവിനേയും പിതാവ്, അന്നദാതാവ് എന്ന് പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ രാജാക്കമാർ ഇല്ല. അപ്പോൾ ഇവ ശ്രിവായേ നമ: എന്ന് ആരാണ് പറഞ്ഞത് ? ഈ അച്ചന്നാണ് എന്ന് എങ്ങിനെ മനസിലായി? ബേഹാകുമാർ -കുമാരിമാർ ധാരാളമുണ്ട്. ഇവർ ശ്രിവബാബയുടെ പാത്ര പാത്രിമാരാണ്. ബേഹാവിലുടെ ഇവരെ ഭത്തടക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ബേഹാകുമാർ-കുമാരിമാരാണ് എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു. ശരി, ബേഹാവ് ആരുടെ കുട്ടിയാണ് ?ശ്രിവൻ. ബേഹാ, വിഷ്ണു, ശങ്കരൻ മുന്ന് പേരും ശ്രിവൻ കുട്ടികളാണ്. ശ്രിവബാബ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ശേഖാനാണ്, നിരാകാരി വത്നത്തിൽ വസിക്കുന്നവനാണ്. ബേഹാ, വിഷ്ണു, ശങ്കരമാർ സുക്ഷ്മവത്തനാസികളാണ്. ശരി, മനുഷ്യ സുഷ്ടി എങ്ങിനെ രചിച്ചു? ധ്യാമയനുസരിച്ച് ബേഹാവിന്റെ ശരീരത്തിൽ തോൻ പ്രവേശിച്ച് ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രജാപിതാവാക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നു. ബേഹാ എന്ന് പേര് നൽകിയ ഇദ്ദേഹത്തിൽ തന്നേയാണ് എനികൾ പ്രവേശിക്കേണ്ടത്. ഭത്തടക്കത്തിന് ശേഷം പേര് മാറുന്നു. സന്യാസിമാരും പേര് മാറുന്നു. ആദ്യം ശുഹസ്യികളുടെ അടുക്കൽ ജനമെടുക്കുന്നു പിന്നീട് സംസ്കാരമനുസരിച്ച് ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ശാസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും പഠിക്കുന്നു, പിന്നെ വൈരാഗ്യം വരുന്നു. സന്യാസിമാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ദത്ത് നിർക്കുന്നു, ഈ ഏ ശുശ്രൂഷ ഗുരുവാണെന്ന് പറയുന്നു. അവരെ അച്ചുന്ന് എന്ന് പറയില്ല. ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യൻ അല്ലൈക്കിൽ പിൻഗാമിയാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ശിഷ്യനാണ് അമവാ പിൻഗാമിയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ശിഷ്യരെ ഭത്തടക്കുന്നു. ഇത് ബാബ പറയുന്നു നിങ്ങൾ എന്ന് കുട്ടികളാണ്. നിങ്ങൾ ആത്മാക്കൾ ഭക്തിമാർഗ്ഗം മുതൽ വിളിച്ച് വരുന്നു, കാരണം ഇവിടെ ദു:ഖം വളരെ ഉണ്ട്, രക്ഷിക്കു രക്ഷിക്കു എന്ന് പറഞ്ഞ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പതിവാവനനായ ബാബ ഓ മാത്രമാണ്. നിരാകാരനായ ശ്രിവന്ന ആത്മാവ് നമസ്കരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അച്ചുന്ന് തന്നേയാണ്. ‘അങ്ക് തന്നെ മാതാവും പിതാവും’ ഇതും ശോഡ്ഹാദരെ കുറിച്ച് തന്നേയാണ് പാടുന്നത്. അച്ചന്നാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അമയ്യും ഉണ്ടാകും. അച്ചന്നും അമയ്യും ഇല്ലാതെ രചനയുണ്ടാകുന്നില്ല. അച്ചുന്ന് കുട്ടികൾക്ക് സമീപം എത്തുക തന്നെ വേണം. ഇന്ന് സുഷ്ടി ചുക്കം എങ്ങിനെ ആവർത്തിക്കുന്നു, ഇതിന്റെ ആരി, മല്ലു, അന്ത്യത്തെ അറിയണം - ഇതിനേയാണ് ത്രികാല ദർശിയാകുക എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതെല്ലാം കോടിക്കണക്കിൽ ആത്മാകളാണ്, ഓരോരുത്തരുടെ പാർട്ടും അവരവരുടേതാണ്. ഈ പരിധിയിലൂടെ നാടകമാണ്. ബാബ പറയുന്ന തോൻ രചയിതാവാണ്, സംവിധായകനാണ്, പ്രധാന അഭിനേതാവാണ്. അഭിനയിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ. എന്ന് ആത്മാവിനെ സുപ്രീം എന്ന് പറയുന്നു. ആത്മാവിന്റെയും പരമാത്മാവിന്റെയും രൂപം ഓ തന്നേയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ആത്മാവ് ബിന്ദുവാണ്. ഭൂകൂടി മല്ലുത്തിൽ ആത്മാവാകുന്ന നക്ഷത്രം വസിക്കുന്നു. പുർണ്ണമായും സുക്ഷ്മമാണ്. അതിനെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല.

ആത്മാവ് സുക്ഷ്മമാണെങ്കിൽ ആത്മാവിന്റെ അച്ചനും സുക്ഷ്മമാണ്. ബാബു മനസ്സിലാക്കിതരുന്നു നിങ്ങൾ ആത്മാകൾ പിന്നുസമാനമാണ്. ഞാൻ ശിവനും ബിന്നുസമാനമാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ പരമായ രചയിതാവും സംവിധായകനും ആണ്. ജണാനസാഗരനാണ്. എന്നിൽ സൃഷ്ടിയുടെ ആദി മല്യ അനുത്തിന്റെ ജണാനമുണ്ട്. ഞാൻ ജണാനസാഗരനും, ശാന്തിസാഗരനും, എല്ലാവരിലും ആശീർവ്വാദം ചൊരിയുന്നവനുമാണ്. എല്ലാവരേയും സദ്ഗതിയിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകുന്നു. ദു:ഖഹർത്ഥാവും, സുഖകർത്ഥാവും ഒരേയൊരു ബാബുയാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ ആരും ദു:ഖികളും. ലക്ഷ്മീ നാരാധാരന്റെ രാജ്യമാണ്.

ബാബു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു ഞാൻ ഈ സൃഷ്ടിയാകുന്ന വുക്ഷത്തിന്റെ ബീജരൂപമാണ്. മാങ്ങയുടെ വുക്ഷമുണ്ട്, അത് ജയബീജമാണ്, അത് സംസാരിക്കില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കു. ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ വിത്തിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ കൊണ്ടും ചില്ലകളും, ഇലകളും വരുന്നു എന്ന് പറയുന്നു ഇപ്പോൾ ഇത് ചെച്തന്നുമാണ്, ഇതിനെ കർപ്പവുകൾ എന്ന് പറയുന്നു. മനുഷ്യസൃഷ്ടി വുക്ഷത്തിന്റെ ബീജം പരമപിതാ പരമാത്മാവാണ്. ബാബു പറയുന്നു ഞാൻ തന്നേയാണ് വന്ന് ഈ ജണാനം മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്, കൂട്ടിക്കളെ സംബന്ധിക്കുന്നു. മാധ്യമാണ് ദു:ഖികളാകുന്നത്. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിന് പുർണ്ണിയാക്കണം. ശ്യാമയ്ക്ക് തീർച്ചയായും കരിങ്ങാണ്. ഇത് പരിധിയില്ലാത്ത ലോകത്തിന്റെ ഫിറൂറി ജോഗമഹിയാണ്. ചക്രക്കും കരിങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കലിയുഗം മാറി പിന്നീട് സത്യയുഗമുണ്ടാകുന്നു. സൃഷ്ടി ഓ തന്നേയാണ്. ഗോധപാദവിം ഓ തന്നെ. ഈ ഗോധപാദവിന്റെ അച്ചന്നില്ല. ടീച്ചരും ആണ്, പറിപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ പറയുന്നു - ഞാൻ നിങ്ങളെ രാജയോഗം പറിപ്പിക്കുന്നു. ആളുകൾ മാതാപിതാക്കളെ അനിയുനില്ല. നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൾക്കരിയാം നിരാകാരനായ ശിവബാബുയുടെ നിരാകാരീ കൂട്ടികളാണ് ഞങ്ങൾ എന്ന്. പിനെ സംകാരീ ബേഹാവിന്റെയും കൂട്ടികളാണ്. നിരാകാരരായ കൂട്ടികൾ എല്ലാവരും സഹോദരരമാരാണ്, ബേഹാവിന്റെ മകൾ സഹോദരീ സഹോദരരാണ്. ഇതാണ് പവിത്രമിയിരക്കുന്നതിനുള്ള യുക്തി. സഹോദരനും സഹോദരിയും എങ്ങിനെ വികാരത്തിൽ പോകും. വികാരം അശ്വിയല്ലെ ഉണ്ടാകുന്നത്. കാമാശി എന്ന് പറയാറുണ്ട്, അതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള യുക്തി ബാബു പറഞ്ഞ് തരുന്നു. പ്രാപ്തി വളരെ ഉയർന്നതാണ്. നമ്മൾ ശ്രീമതമനുസരിച്ച് നടക്കുകയാണെങ്കിൽ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചന്റെ സന്പത്ത് നേടും. ഓർമ്മയിലും തന്നേയാണ് എവർഹൈത്തിയാകുന്നത്. പ്രാചീന ഭാരതത്തിന്റെ ഫോഗം പ്രസിദ്ധമാണ്. ബാബു പറയുന്നു എന്നെ ഓർമ്മിച്ചോർമ്മിച്ച് നിങ്ങൾ പവിത്രമായി മാറും, പാപം ഭസ്മമാകും. ബാബുയുടെ ഓർമ്മയിലും ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വരും. ഈ പഴയ ലോകം അവസാനിക്കും. ഇത് അതേ ഭാരതയുഖമാണ്. ആരാഞ്ഞാ ബാബുയുടേതാകുന്നത് അവർക്ക് തന്നേയാണ് വിജയം ഉണ്ടാകുന്നത്. രാജാധാനി സ്ഥാപിതമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരിയാകുന്നതിന് വേണ്ടി ഭഗവാൻ രാജയോഗം പറിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് മായാ രാവണൻ നരകത്തിന്റെ അധികാരിയാകുന്നു. അത് ശാപം പോലേയാണ്.

ബാബു പറയുന്നു - അതിസ്വന്നഹികളായ കൂട്ടികളേ, എന്റെ മതത്തിലും നിങ്ങൾ സർഗ്ഗവാസികളാകു. പിന്നീട് രാവണരാജ്യമാരംഭിക്കുമ്പോൾ രാവണൻ പറയുന്നു - ഹേ ഇംഗ്രേസ് മക്കളേ, നരകവാസിയാകു. നരകത്തിന് ശേഷം തീർച്ചയായും സർഗ്ഗം വരണം. ഇത് നരകമല്ലേ. എത്ര കലഹങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. സത്യയുഗത്തിൽ വഴക്കും യുദ്ധവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഭാരതം തന്നേയായിരുന്നു സർഗ്ഗം, മറ്റ് രാജ്യമാനുമില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭാരതം നരകമാണ്, അനേകക്കയർമ്മങ്ങളുണ്ട്. അനേക ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനയും ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ വിനാശവും നടത്തുന്നതിന് എനിക്ക് വരേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് പാടിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഒരേയൊരു തവണ അവതരിക്കുന്നു. ബാബുയ്ക്ക് പതിത ലോകത്ത് വരേണ്ടി വരുന്നു. പഴയ ലോകം അവസാനിക്കുമ്പോൾ വരുന്നത്. അതിന് വേണ്ടി യുദ്ധവും വേണം.

ബാബു പറയുന്നു - മധ്യരമായ കൂട്ടികളേ, നിങ്ങൾ അശ്വരീയായിട്ടാണ് വന്നത്, 84 ജന്മത്തെ പാർശ്വടക്കുത്തു, ഇപ്പോൾ തിരിച്ച് പോകണം. ഞാൻ നിങ്ങളെ പതിതത്തിൽ നിന്നും പാവനമാക്കി തിരികെ കൊണ്ട് പോകുന്നു. കണക്കില്ലേ. 5000 വർഷത്തിൽ ദേവതമാർ 84 ജന്മം എടുക്കുന്നു. എല്ലാവരും 84 ജന്മം എടുക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ബാബു പറയുന്നു എന്നെ ഓർമ്മിച്ച് സന്പത്തടക്കു. സൃഷ്ടിയുടെ ചക്രക്കു ബുദ്ധിയിൽ കരിങ്ങാണ്. നമ്മൾ അഭിനേതാക്കളുണ്ടോ. അഭിനേതാവായി ശ്യാമയിലെ രചയിതാവിനേയും, സംവിധായകനേയും, നായകനേയും അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിഹീനനായിരിക്കും. ഇതിലും ഭാരതം എത്ര ദരിദ്രമായിപ്പോയി. പീണിഡും ബാബു വന്ന് സന്പന്നമാക്കുന്നു. ബാബു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു നിങ്ങൾ ഭാരതവാസികൾ സർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നു പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും 84 ജന്മം എടുക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ 84 ജന്മം പൂർത്തിയായി. ഈ അന്തിമ ജന്മം ബാക്കിയാണ്. ഭഗവാനുവാച, ഭഗവാൻ എല്ലാവർക്കും ഒന്നാണ്. കൂദശാനെ മറ്റ് ധർമ്മത്തിൽ പെട്ടവർ ഭഗവാനായി അംഗീകരിക്കില്ല. നിരാകാരങ്ങേ മാത്രമേ അംഗീകരിക്കു. നിരാകാരൻ എല്ലാ ആത്മാകളും അച്ചനാണ്. പറയുന്നു, ഞാൻ അനേക ജമങ്ങളിലെ അന്തിമത്തിൽ വന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. രാജ്യം സ്ഥാപിതമാകും പിന്നീട് വിനാശം ആരംഭിക്കു

തൊൻ പോകുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് വളരെ വലിയ യജത്രം മറ്റ് ഏതെല്ലാം യജത്രങ്ങളുണ്ടോ അവയെല്ലാം ഇതിൽ സ്വാഹയാകും. ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ അഴുക്കും ഇതിൽ വന്ന് പീശും പിനീക് മറ്റ് യജത്രങ്ങളാനും രചിക്കുന്നില്ല. ഭക്തിമാർഗ്ഗം അവസാനിക്കുന്നു. സത്യ- ദ്രോഹാധ്യാത്മകാണ്. എന്നും അറിയില്ലെങ്കിലും ആ ശ്രിവബാഖയ്ക്ക് അത്രയും പേരുകൾ നൽകുന്നു. ഇത് ശ്രിവന്നാൻ, പിനീക് രൂദ്രൻ, സോമമാമൻ, ബാബുരീനാമൻ എന്നെല്ലാം പറയുന്നു. അനേകം പേരുകൾ വൈച്ഛിരിക്കുന്നു. ഏത് പോലെയാണോ സേവനം ചെയ്യുന്നത് അതിനുസരിച്ച് പേരും നൽകുന്നു. നിങ്ങളെ സോമരസം കുടിപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മാതാകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായിരിക്കുന്നു. പവിത്രതയുള്ളവർക്ക് തന്നേയാണ് വന്നെന്ന ലഭിക്കുന്നത്. അപവിത്രരെ പൊലെയാണോ സേവനം ചെയ്യുന്നത് അതിനുസരിച്ച് പേരും നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ ബൈഹാകുമാർ കുമാർമാർ ഭാരതത്തെ ഉയർത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പവിത്രമായി ബാഖയിൽ നിന്ന് പവിത്ര ലോകത്തിന്റെ സവാത്തെടുക്കണം. ശൃംഗം മഹാശ്രദ്ധവാഡാണ്. കാമമില്ലാതെ ഇരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ മർദ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. രൂദ്രയജത്രത്തിൽ അബലകളിൽ അത്യാചാരം നടക്കുന്നു. മർദ്ദം അനുഭവിച്ചുനുഭവിച്ച് അബരുടെ പാപത്തിന്റെ കുടം നിറയുന്നു അപ്പോൾ വിനാശം ഉണ്ടാകുന്നു. ധാരാളം കുട്ടികളുണ്ട്, ഒരിക്കലും കാണുക പോലും ചെയ്യാത്തവർ, അവർ ബാഖാം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കെ അറിയാം എന്നെങ്കുത്താണുണ്ട്. അങ്ങയിൽ നിന്ന് സവാത്തെടുക്കുന്നതിന് തീർച്ചയായും പവിത്രമായി മാറും. ബാഖ മനസിലാക്കി തരുന്നു, ശാന്ത്രത്രാശർ പർക്കുക, തീർത്ഥമാടം ചെയ്യുക എന്നീ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലെ സമുല യാത്രക്കളെല്ലാം നടത്തിയാണ് വനിതിക്കുന്നത്, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മടങ്ങി പോകണം, അതിനാൽ എന്നോട് തോഗം വെക്കു. മറ്റ് സംഗങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് എന്നോട് മാത്രം സംഗം വെക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളെ കുടെ പോകും പിനീക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അയക്കും. അത് ശാന്തീയാമാണ്. അവിടെ ആത്മാകൾ ഒന്നും സംസാരിക്കുന്നില്ല. സത്യയുഗം സുവഡാമമാണ്, ഇത് ദു:ബധാമമാണ്. ഇപ്പോൾ ഇത് ദു:ബധാമിലിരുന്ന് ശാന്തീയാമിനേന്നയും സുവധാമിനേന്നയും ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സർവ്വത്ര പോകും. നിങ്ങൾ 84 ജനം എടുത്തു. വർണ്ണത്തിൽ കരഞ്ഞി വന്നു. ആദ്യം ബാഹമണ്ണരുടെ കുടുമ്പം, പിനെ ദേവതാവർണ്ണം, കഷ്ടത്രിയ വർണ്ണം, കുട്ടിക്കരണം മറിഞ്ഞു കളിക്കുകയെല്ലോ, പീണ്ടും ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ബാഹമണ്ണരിൽ നിന്ന് ദേവതയാകും. ഇത് ചട്ടം കരഞ്ഞി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ ചക്രവർത്തി രാജാവാകും. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചന്തിൽ നിന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത സവാത്ത് വേണം. എങ്കിൽ തീർച്ചയായും ബാഖയുടെ മതമനുസരിച്ച് നടക്കണം. നിരാകാരനായ പരമാത്മാവ് വന്ന് ഇത് സാകാര ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്ന് നിങ്ങൾ മനസിലാക്കി. നമ്മളാത്മാകൾ നിരാകാരിയാകുമ്പോൾ അവിടെ വസിക്കുന്നു. ഇത് സുരൂ ചട്ട നക്ഷത്രങ്ങളാണ്. ഇതിനെ പരിധിയില്ലാത്ത രാവും പകലും എന്ന് പറയുന്നു. സത്യ ദ്രോഹാധ്യാത്മകൾ പകലും, ദ്വാപര കലിയുഗം രാത്രിയുമാണ്. ബാഖ വന്ന് സർഗ്ഗത്രിമാർഗം പരിഞ്ഞ് തരുന്നു. എത്ര നല്ല അറിവാണ് ലഭിക്കുന്നത്. സത്യയുഗത്തിൽ സുവമായിരിക്കും, പിനെ കുറിച്ച് കുറിച്ച് കുറയുന്നു. സത്യയുഗത്തിൽ 16 കലകൾ, ദ്രോഹാധ്യാത്മകൾ 14 കലാ.....ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അവിടെ ഒരിക്കലും അകാല മുത്തു ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കരച്ചിലിന്നേയും, വഴക്കിന്നേയും, യുദ്ധത്തിന്നേയും ഒന്നും കാര്യമില്ല, എല്ലാം പരിത്തത്തിന്റെ ആധാരത്തിലായിരിക്കും. പരിത്തത്തിലൂടെ തന്നേയാണ് മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് ദേവതയാകുന്നത്. ഭഗവാൻ-ഭഗവതിയാകുന്നതിന് വേണ്ടി ഭഗവാൻ പരിപ്പിക്കുന്നു. അത് നയാ പെസയുടെ പരിത്രമാണ്, ഇത് വജ്ര തുല്യമായ പരിത്രമാണ്. ഇത് അന്തിമ ജമത്രതിൽ മാത്രമാണ് പവിത്രമാകുന്ന കാര്യം. ഇത് സഹജമായതിലും സഹജമായ രാജയോഗമാണ്. വക്രീലാകുന്നതിനും മറ്റൊരുള്ള പരിത്രം ഇതു എളുപ്പമല്ല. ഇവിടെ ബാഖയേയും ചക്രതേതയും ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ ചക്രവർത്തി രാജാവാകും. ബാഖയേ അറിയുന്നില്ല എന്നാൽ ഒന്നും തന്നെ അറിയില്ല എന്നാണ്. ബാഖ സ്വയം വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാകുന്നില്ല, കുട്ടികളെ ആക്കി തീർക്കുന്നു. ശ്രിവബാഖ പറയുന്ന ഇദ്ദേഹം (ബൈഹാവ്) മഹാരാജാവാകും, ഞാനാകുന്നില്ല. തൊൻ നിർവ്വാണധാരിയാണിൽ ഇതിക്കുന്നു, കുട്ടികളെ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കുന്നു. സത്യം സത്യമായ നിഷ്കാമ സേവ നിരാകാരനായ പരമാത്മാവിന് മാത്രമേ ചെയ്യാൻ കഴിയും, മനുഷ്യർക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല. ഇതുശരരനെ നേടുന്നതിലൂടെ മുഴുവൻ വിശ്വത്തിന്നേയും അധികാരിയാകുന്നു. ഭൂമിയുടേയും ആകാശത്തിന്നേയും എല്ലാം അധികാരിയാകുന്നു. ദേവതമാർ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായിരുന്നില്ലെ. ഇപ്പോൾ എത്ര വിഭാഗങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പീണ്ടും ബാഖ പറയുന്നു, തൊൻ നിങ്ങളെ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായാകുന്നു. സർവ്വത്രതിൽ നിങ്ങൾ തന്നേയായിരിക്കും. ഭാരതം വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ദരിദ്രമായി. പീണ്ടും ഇത് മാത്രാക്കളിലൂടെ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായിരുന്നു. ഭൂതിപക്ഷം മാതാകൾക്ക് തന്നേയാണ് വരേമാതരം എന്ന് പറയുന്നത്.

സമയം കുറവാണ്, ശരീരത്തിൽ വിശ്വാസമില്ല. എല്ലാവർക്കും മരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും വാനപ്രസ്ഥാവസ്ഥയാണ്, എല്ലാവർക്കും മടങ്ങി പോകണം. ഈ ഭഗവാനാണ് പറിപ്പിക്കുന്നത്. ആ ഭഗവാനേന്യാണ് അഞ്ചാനസാഗരൻ, ശാന്തിസാഗരൻ, ആനന്ദസാഗരൻ എന്നെല്ലാം പറയുന്നത്. ആ ഭഗവാൻ തന്നേന്യാണ് ഇങ്ങിനെ സർവ്വഗുണ സ്വന്നന്തും, 16 കലാസമ്പൂർണ്ണന്തും ആക്കി തീർക്കുന്നത്. ശരി ! വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ ഓമന സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്നവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യസാരം -

1. ഈ പഠിത്തം വജ്രതുല്യമാക്കുന്നു, അതിനാൽ ഈ നന്നായി പറിക്കണം, മറ്റ് സംഗങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ബാബയുമായി സംഗം വെക്കണം.
2. ശ്രീമതമനുസരിച്ച് നടന്ന സർഭ്യത്തിലെ മുഴുവൻ സ്വന്തത്തും എടുക്കണം. നടക്കുന്നോഴും കരഞ്ഞുന്നോഴും സ്വദർശന ചാക്കം കൊണ്ടിരിക്കണം.

വരദാനം - എന്തേതെന്ന ഭാവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് സൃഷ്ടിപ്പുകാരനായി സേവനം ചെയ്യുന്ന സദാ സന്തുഷ്ടങ്ങളുമായി ഭേദിക്കേണ്ട്.

ലൗകിക കുടുംബത്തിൽ കഴിത്തുകൊണ്ടും സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടും സദാ ഓർമ്മയുണ്ടാക്കണം- ഞാൻ ടെസ്റ്റിയാണ്, സേവാധാരിയാണ്. സേവനം ചെയ്തും അൽപ്പവും എന്തേതെന്ന ഭാവം വരരുത് എങ്കിൽ സന്തുഷ്ടമായിരിക്കും. എപ്പോൾ എന്തേതെന്ന ഭാവം വരുന്നുവോ അപ്പോൾ അസ്വസ്ഥമാകുന്നു, ചിന്തി ക്കുന്നു എന്തേ കൂട്ട് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു... അപ്പോൾ എവിടെ എന്തേ എന്ന ഭാവമുണ്ടാ അവിടെ അസ്വ സ്ഥാത ഉണ്ടാകുന്നു എവിടെ നിന്തേ നിന്തേ വന്നുവോ അവിടെ ഒഴുകുന്ന അനുഭവമാകുന്നു. നിന്തേ നിന്തേ പരിയുക അർമ്മം സ്വന്തത്തിൽ കഴിയുക, എന്തേ എന്തേ പരിയുക അർമ്മം അഭിമാനത്തിലേക്ക് വരിക.

സ്ന്യാഹൻ - ബുദ്ധിയിൽ ഓരോ സമയത്തും ബാബയുടെയും ശ്രീമതത്തിന്റെയും സ്മൃതിയുണ്ടാക്കണം അപ്പോൾ പറയും ഹൃദയം കൊണ്ട് സമർപ്പിച്ച് ആത്മാവ്.